

♦

داروش طیلانی

♦

ردیف دوره عالی
علی محمد همناس

♦

نت نویسی آموزشی وی

سرشناسه: طلائی، داریوش، ۱۳۳۱- ● عنوان و نام پدیدآور: ردیف دوره عالی علی اکبر شهنازی: نتنویسی آموزشی و تحلیلی/ داریوش طلائی.
 ● مشخصات نشر: تهران، نشر نی، ۱۳۹۷ ● نوبت چاپ: چاپ اول، ۱۳۹۷ ● مشخصات ظاهری: شانزده، ۲۸۲ ص. ● شابک: 8-595-185-964-978
 ● وضعیت فهرست نویسی: فیپا ● عنوان دیگر: نتنویسی آموزشی و تحلیلی. ● موضوع: موسیقی ایرانی - دستگاهها - ردیف - پارتیسیون Music, Iranian - Dastgah - Radif - Scores and parts*
 ● موسیقی برای تار - پارتیسیون Tar (Lute) music - Scores and parts ● رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ ۸ ط ۹ ش ۱/ ۳۴۴ ML ● رده بندی دیویی: ۷۸۹/۱۶۲ ● شماره کتابشناسی ملی: ۵۳۰۰۵۳۷

قیمت: ۵۸۰۰۰ تومان

ردیف دوره عالی علی اکبر شهنازی

نتنویسی آموزشی و تحلیلی

داریوش طلائی

صفحه آرای: الهه خلیج زاده

طرح جلد: پرویز بیانی

لیتوگرافی: باختر ● چاپ: غزال ● صحافی: رثوف

چاپ اول: تهران، ۱۳۹۷، ۱۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۱۸۵-۵۹۵۸

نشانی: تهران، خیابان دکتر فاطمی، خیابان رهی معیری، تقاطع خیابان فکوری، شماره ۲۰

کد پستی: ۱۴۱۳۷۱۳۷۱، تلفن دفتر نشر: ۸۸۰۲۱۲۱۴، تلفن واحد فروش: ۸۸۰۰۴۶۵۸-۹، نمابر: ۸۹۷۸۲۴۴۴

www.nashreny.com ● email: info@nashreny.com ● nashreny

© تمامی حقوق این اثر برای نشرنی محفوظ است. هرگونه استفاده تجاری از این اثر یا تکثیر آن کلاً و جزئاً، به هر صورت (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی) بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

فهرست مطالب

مقدمه.....	نه
معرفی علائم در این شیوهٔ تفهیم.....	سیزده
کوک تار برای اجرای ردیف در رهٔ طبعی.....	شانزده

دستگاه شور

۱. درآمد (کرشمه).....	۳	۱۲. آواز.....	۱۹
۲. چهارمضرب.....	۶	۱۳. فرودآور (کرشمه).....	۲۰
۳. درآمد اول.....	۸	۱۴. هشتی و فرود به شور.....	۲۲
۴. درآمد دوم.....	۹	۱۵. غزال.....	۲۳
۵. آواز (نغمه).....	۱۰	۱۶. سه دُ عَرَب.....	۲۴
۶. کرشمه.....	۱۱	۱۷. شهنار و کرشمه.....	۲۵
۷. گوشهٔ تُرک.....	۱۳	۱۸. کرشمهٔ رضوی.....	۲۶
۸. چهارمضرب گوشهٔ تُرک.....	۱۴	۱۹. قرچه.....	۲۷
۹. تحریر فرود.....	۱۵	۲۰. کرشمهٔ اوج، چهارمضرب و فرود.....	۲۸
۱۰. حزین و فرود.....	۱۶	۲۱. گریلی.....	۲۹
۱۱. غزال و کرشمه (شور پایین دسته).....	۱۷	۲۲. فرود به شور.....	۳۱

آواز ابوعطا

۱. درآمد اول.....	۳۵	۵. چهارمضرب.....	۴۱
۲. درآمد دوم.....	۳۶	۶. فرود به شور.....	۴۳
۳. کرشمه.....	۳۸	۷. درآمد حجاز.....	۴۵
۴. سَنَخی.....	۴۰	۸. عشاق (اوج).....	۴۶

۹. چهار مضراب حجاز ۴۸
 ۱۰. عشاق (اوج) ۵۱
 ۱۱. گوشه ترک با چهار مضراب ۵۳
 ۱۲. ضربی و فرود به ابوعطا ۵۵
 ۱۳. مثنوی ۵۷
 ۱۴. گیلکی ۶۰

آواز دشتی

۱. درآمد اول ۶۳
 ۲. چهار مضراب ۶۴
 ۳. درآمد دوم ۶۵
 ۴. آواز ۶۷
 ۵. چهار مضراب عشاق ۶۹
 ۶. آواز عشاق ۷۰
 ۷. گوشه ترک با چهار مضراب ۷۲
 ۸. آواز ترک ۷۴
 ۹. مثنوی ۷۶
 ۱۰. غم انگیز ۷۷

آواز افشاری

۱. درآمد اول ۸۱
 ۲. چهار مضراب ۸۳
 ۳. آواز ۸۴
 ۴. کرشمه ۸۵
 ۵. درآمد دوم ۸۶
 ۶. درآمد سوم ۸۷
 ۷. درآمد چهارم ۸۸
 ۸. چهار مضراب ۸۹
 ۹. درآمد پنجم ۹۰
 ۱۰. نهیب ۹۱
 ۱۱. رهاوی (زهاب) ۹۳
 ۱۲. مثنوی ۹۴
 ۱۳. ۹۵
 ۱۴. رهاوی و فرود ۹۶

آواز بیات ترک

۱. چهار مضراب ۹۹
 ۲. برداشت ۱۰۱
 ۳. درآمد اول ۱۰۲
 ۴. درآمد دوم (کرشمه) ۱۰۳
 ۵. درآمد سوم ۱۰۴
 ۶. درآمد چهارم و پنجم ۱۰۵
 ۷. درآمد ششم ۱۰۶
 ۸. درآمد هفتم ۱۰۷
 ۹. فیلی ۱۰۸
 ۱۰. دلکش ۱۱۰
 ۱۱. کرشمه دلکش ۱۱۱
 ۱۲. چهار مضراب و ادامه دلکش ۱۱۲
 ۱۳. چهار مضراب گوشه ابوعطا ۱۱۴
 ۱۴. گوشه افشاری ۱۱۷
 ۱۵. چهار مضراب ۱۱۸
 ۱۶. رهاوی (زهاب) ۱۱۹
 ۱۷. فرود به بیات ترک ۱۲۰
 ۱۸. مثنوی ۱۲۱
 ۱۹. ضربی ۱۲۲
 ۲۰. گریلی ۱۲۴
 ۲۱. فرود به دلکش ۱۲۵
 ۲۲. فرود به بیات ترک ۱۲۶

دستگاه سه گاه

۱۴. کرشمه مخالف.....	۱۵۲.....	۱. چهارمضرب.....	۱۲۹.....
۱۵. درآمد دوم مخالف.....	۱۵۴.....	۲. درآمد اول.....	۱۳۱.....
۱۶. چهارمضرب اول مخالف.....	۱۵۶.....	۳. چهارمضرب.....	۱۳۲.....
۱۷. مغلوب.....	۱۵۸.....	۴. درآمد دوم.....	۱۳۴.....
۱۸. درآمد سوم مخالف.....	۱۶۰.....	۵. درآمد سوم.....	۱۳۵.....
۱۹. چهارمضرب دوم مخالف.....	۱۶۱.....	۶. چهارمضرب.....	۱۳۷.....
۲۰. کرشمه (ادامه مخالف).....	۱۶۲.....	۷. کرشمه و فرود.....	۱۴۰.....
۲۱. چهارمضرب.....	۱۶۳.....	۸. چهارمضرب و فرود.....	۱۴۱.....
۲۲. فرود به حالت مویه.....	۱۶۵.....	۹. حصار.....	۱۴۳.....
۲۳. مثنوی.....	۱۶۶.....	۱۰. مویه.....	۱۴۶.....
۲۴. ضربی با کرشمه.....	۱۶۷.....	۱۱. زابل با چهارمضرب.....	۱۴۸.....
۲۵. فرود.....	۱۶۸.....	۱۲. برداشت مخالف.....	۱۵۰.....
		۱۳. درآمد اول مخالف.....	۱۵۱.....

دستگاه چهار گاه

۱۰. حصار.....	۱۸۶.....	۱. چهارمضرب.....	۱۷۱.....
۱۱. کرشمه.....	۱۸۹.....	۲. کرشمه.....	۱۷۳.....
۱۲. مخالف.....	۱۹۰.....	۳. درآمد.....	۱۷۵.....
۱۳. چهارمضرب مخالف.....	۱۹۲.....	۴. چهارمضرب.....	۱۷۷.....
۱۴. ادامه مخالف.....	۱۹۳.....	۵. زابل.....	۱۷۹.....
۱۵. کرشمه و مغلوب.....	۱۹۴.....	۶. چهارمضرب اول زابل.....	۱۸۰.....
۱۶. فرود.....	۱۹۶.....	۷. ادامه آواز زابل با کرشمه.....	۱۸۲.....
۱۷. منصوری.....	۱۹۷.....	۸. چهارمضرب دوم زابل.....	۱۸۴.....
۱۸. مثنوی (حدی).....	۲۰۲.....	۹. ادامه آواز زابل.....	۱۸۵.....

دستگاه ماهور

۶. چهارمضرب داد.....	۲۱۴.....	۱. درآمد.....	۲۰۷.....
۷. فیلی.....	۲۱۵.....	۲. چهارمضرب.....	۲۰۹.....
۸. دلکش.....	۲۱۷.....	۳. کرشمه.....	۲۱۱.....
۹. چهارمضرب دلکش.....	۲۱۸.....	۴. درآمد.....	۲۱۲.....
۱۰. گوشه ابوعطا، چهارمضرب و فرود.....	۲۲۰.....	۵. داد.....	۲۱۳.....

۲۲۹.....	۱۶. دوضربی راک.....	۲۲۲.....	۱۱. نیریز، چهارمضراب و فرود.....
۲۳۰.....	۱۷. کرشمه عراق.....	۲۲۴.....	۱۲. راک.....
۲۳۱.....	۱۸. آواز عراق.....	۲۲۵.....	۱۳. صفیر راک با چهارمضراب.....
۲۳۲.....	۱۹. فرود به ماهور.....	۲۲۶.....	۱۴. کرشمه راک.....
		۲۲۸.....	۱۵. راک کشمیر.....

دستگاه همایون

۲۴۹.....	۹. چهارمضراب بیداد.....	۲۳۵.....	۱. درآمد.....
۲۵۲.....	۱۰. بیات راجع (ادامه بیداد).....	۲۳۶.....	۲. کرشمه.....
۲۵۴.....	۱۱. چهارمضراب بیات راجع.....	۲۳۷.....	۳. چهارمضراب.....
۲۵۶.....	۱۲. شوشتری و منصوری.....	۲۳۹.....	۴. کرشمه.....
۲۵۷.....	۱۳. ضربی منصوری.....	۲۴۲.....	۵. چهارمضراب.....
۲۵۹.....	۱۴. بختیاری.....	۲۴۳.....	۶. چکاوک.....
۲۶۰.....	۱۵. فرود.....	۲۴۵.....	۷. چهارمضراب چکاوک.....
		۲۴۶.....	۸. بیداد.....

آواز بیات اصفهان

۲۷۵.....	۹. ماب (رهاوی).....	۲۶۳.....	۱. درآمد اول (کرشمه).....
۲۷۶.....	۱۰. گدشه انباری.....	۲۶۵.....	۲. چهارمضراب.....
۲۷۷.....	۱۱. چهارمضراب انباری.....	۲۶۶.....	۳. درآمد دوم.....
۲۷۸.....	۱۲. آواز افشاری.....	۲۶۷.....	۴. بیات راجع.....
۲۸۰.....	۱۳. شاهختایی.....	۲۶۸.....	۵. چهارمضراب بیات راجع.....
۲۸۱.....	۱۴. عشاق.....	۲۷۰.....	۶. آواز بیات راجع.....
۲۸۲.....	۱۵. فرود به اصفهان.....	۲۷۳.....	۷. عشاق (اوج).....
		۲۷۴.....	۸. شاهختایی.....

مقدمه

علی اکبر شهنازی چهارمین است که جایگاه و نقش ویژه‌اش در موسیقی ایرانی به درستی شناخته نشده است. او به عنوان وارث مهم‌ترین خاندان هنر تارنوازی (خانواده نراهنی) — که بنیان‌گذاران آموزش مکتبی موسیقی ایرانی (ردیف) به شمار می‌روند — دست‌کم سه جریان اصلی موسیقی ایرانی را به هم پیوند زده و آن‌ها را با جریان‌های نوگرای بعدی همراه ساخته است. نخستین این جریان‌ها تداوم میراث خاندان پدرش اوست.^۱ دومین جریان موسیقی نوین است که مهم‌ترین معرف آن علی‌نقی وزیری است. وزیری ساز تار را، در مقام مهم‌ترین ساز نوازنده موسیقی ایران، با پرده‌بندی جدید و سیستم ربع‌پرده‌ای تطبیق داد و تعداد پرده‌های تار را تا ۲۸ پرده افزایش داد؛ همچنین، آن را با نگاه تئوریک غربی مبتنی بر سیستم «گام»، حرکت‌های عرضی دست چپ روی دسته تار (در محدوده‌های وسیع‌تر و در حد گام، سی دانگ)، پرش‌ها، و سؤال و جواب‌ها در اکتاوهای زیر و بم همراه ساخت. سومین جریان نیز منجر شد به ساخت انواع جدیدی از چهارمضراب‌های متنوع در بخش‌های مدال دستگاه. این چهارمضراب‌ها طولانی‌تر از چهارمضراب‌های قدیم‌اند و برخلاف آن‌ها با سبب متریک (ضربی) بودن قابلیت همراهی با تنبک و نت‌نویسی میزان‌بندی شده را دارند. این نوع از چهارمضراب، به‌خصوص در میان نوازندگان موسیقی دستگاهی در رادیو ایران بسیار رایج و محبوب شد. همچنین نباید فراموش کرد که برادر کوچک او، سیدالدین، که بسیاری از موسیقیدانان نسل رادیو خود را تحت تأثیر او می‌دانند خود تحت تأثیر و آموزش یافته نزد برادر بزرگش علی اکبر شهنازی بوده است.

شهنازی در دوره‌ای به جهان چشم گشود که جامعه ایران شاهد دگرگونی‌های شدید سیاسی-اجتماعی بود. تلاش‌های تحول‌خواهانه و حرکت به طرف جامعه مدرن به تغییر رژیم سیاسی می‌انجامید و او نه‌ساله بود که فرمان مشروطیت امضا شد. شهنازی هجده‌ساله وقتی پدرش را از دست داد در بین دو جریان قرار گرفت: از یک سو جانشین پدر شده بود و می‌بایست کرسی و مکتب پدرش را حفظ می‌کرد؛ و از سوی دیگر، مواجه بود با جامعه ایرانی که به سمت مدرنیته و تغییرات رادیکال پیش می‌رفت.^۲ بازتاب این اوضاع در هنر شهنازی به نوازندگی، ذوق و سلیقه، و جایگاه هنری‌اش خصلتی منحصر به فرد و قابل توجه بخشید که در آینده موسیقی ایرانی نیز تأثیرگذار شد.

یکی از جلوه‌های مهم این تحول را می‌توان در رپرتوار آموزشی او برای تار سراغ گرفت. شهنازی، ضمن آن‌که سنت پدر را در حفظ و تداوم میراث شفاهی موسیقی ایرانی و آموزش سینه‌به‌سینه ردیف ادامه داد، رپرتوار آموزشی‌اش را همگام با تحولات

۱. خود در مصاحبه‌ای، در دهه پنجاه با هوشنگ ابتهاج، متأثر شده و با گریه تعریف می‌کند وقتی صفحه‌وی در چهارده‌سالگی‌اش منتشر شده، پدرش — که مردی خشک بوده — او را روی زانوی خود نشاند و به مادرش می‌گوید: «این پسر اسم من را زنده نگه خواهد داشت».

۲. وزیری که ده‌سال بزرگ‌تر از شهنازی و شاگرد پدر او در تار بود، در همین زمان به مدت پنج‌سال برای تحصیل موسیقی به اروپا رفت و در بازگشت با کوله‌بار جدیدش موسیقی نوین ایرانی را در هنرستان موسیقی خود بنیاد نهاد.

مدرنیت و با حفظ خصوصیات اصیل موسیقی ایرانی روزآمد ساخت. او این رپرتوار جدید را در مقابل ردیف پدرش — که به آن ردیف کلاسیک می گفت — «ردیف دوره عالی» نامید. در این ردیف، قطعات ضربی — در واقع نوع جدید چهارمضرب — بیشتر شده و آن را از دیگر ردیف ها متنوع تر ساخته است. چهارمضرب در ردیف قدما متشکل از یک پایه است که در آغاز بخش های مهم آوازا به صورت کوتاه و مقدمه وار و غیر ضربی می آید، ولی در ردیف دوره عالی چهارمضرب ها عمدتاً طولانی، مفصل، ملودیک، ضربی و قابل همراهی با تنبک اند. این چهارمضرب ها در دوره های بعد، الگوی چهارمضرب های مدرن برای دیگر موسیقیدان ها قرار گرفتند. در بخش های آوازی ردیف عالی نیز گوشه های اصلی یا شاه گوشه ها انتخاب شده و گه گاه به گوشه هایی با تم ملودیک یا وزن عروضی مشخص اشاره می شود. برای مثال، از وزن کرشمه به وفور و در شکلی پرتحرک و مدرن استفاده می شود. جملات نیز بسیار حساب شده و منسجم اند و جای چندانی برای تغییر نمی گذارند. باید توجه داشت که این ردیف، با وجود جذابیت و الهام بخشی برای همه موسیقیدانان، مخصوص تار تدوین شده و با اقتضائات نوازندگی این ساز تناسب یافته است؛ بدین لحاظ، از مضرب گذاری ها و انگشت گذاری های خاص شهنازی در تار نوازی برخوردار است. ویژگی تازه دیگر، سؤال رجها ب های زیر و بم است. استفاده شهنازی از تار ۲۸ پرده ای امکان اجرای مدها در تنالیت های جدید را فراهم می سازد. مثلاً در این ردیف افشاری از پرده لا (شور می) اجرا شده که تنالیت ای نامعمول در تار است. در این نظام جدید، حرکات پنجه روی دست ساز به حرکت تر و با جابجایی های سریع و متعدد انجام می شود. از طرفی، به سبب قرارگیری کاسه تار روی پا (نه چون گذشتگان، در سینه)، دست چپ آزاد بوده و به راحتی می تواند به بالا و پایین ببرد. این ویژگی از مختصات قطعات وزیری نیز به شمار می رود.

همچنین، به لحاظ تثوریک، ویژگی دیگر موسیقی شهزادی اهمیت یافتن گام و اکتاواست در مقابل سیستم نوازندگی پدرش که در آن دانگ نقش اصلی را داشت: در نظام پیشین، ملودن در محدوده های دانگ و پنجم شکل می گرفت و حرکت روی دسته ساز در منطقه های دانگی (بالادسته، وسط دسته، پایین دسته) تقسیم و به صورت تدریجی و پلکانی انجام می شد؛ اما در نظام جدید، با جابجایی های پرشی و جهشی مواجهیم. البته ویژگی اخیر در شهنازی نه چون وزیری به صورت افراط آمیز بلکه به شکل معتدل و ترکیبی از هر دو سبک نوازندگی قدیم و جدید بروز می یابد. در یک جمع بندی، این نکات اصلی و مهم را می توان برای ردیف عالی شهزادی برشمرد: تغییر نحوه نشستن (روی صندلی) و آزاد شدن دست چپ؛ پرش روی دسته با بم و زیرهای متعدد و در نتیجه حرکات با ماژمانند؛ کرشمه های متنوع و پرشور در جاهای مختلف ساز؛ پایه ها و چهارمضرب های مختلف؛ گوشه هایی با ساخت و پرداخت آبیسیک تر (به لحاظ انسجام در تألیف و کنتراست های مختلف همچون نوانس ها و پروخالی شدن بافت مضربی)؛ غلبه اسلوب سازی در گوشه ها (در برابر حالت آوازی در ردیف قدما). قابل توجه است که برخی از ویژگی های مذکور از جمله تنوع در بافت مضربی با تغییر نوانس و تراکم مضرب را، بعد از شهنازی، در سبک های دیگر نیز مانند سه تار نوازی عبادی و فروتن می بینیم.

هنگامی که در نوجوانی در سال های ۴۰ خورشیدی هنرجوی کلاس شهنازی شدم — با این که سبک وزیری را نزد استاد ظریف تکمیل کرده بودم — مجذوب هنر او شدم؛ هنری که آمیزه ای بود از تمام اصالت های ایرانی ولی، در عین حال، عجین شده با مؤلفه های پیشرو و مدرن. همچنین، وقتی که در سال های ۷۰ خورشیدی پس از یک دوره اقامت در خارج به ایران باز گشتم، ضمن این که با رونق آموزش موسیقی در ایران مواجه شدم، متأسفانه نقش این ردیف در آموزش را کمرنگ و تا حدی فراموش شده یافتم و تلاش کردم این ردیف را به هنرجویان موسیقی ایرانی آموزش دهم و در این راه از هیچ کوششی فروگذار نکردم (انتشار کتاب حاضر نیز قدمی است در این جهت). باید گفت که از همان زمان آموزش شفاهی خود استاد شهنازی، این مکتب شیفتگان زیادی داشته که بعضی از آن ها در پیشبرد و انتقال این مکتب نقش بسزایی داشته اند و از جمله این اشخاصی که امروز در بین ما نیستند می توان از فرهاد ارژنگی، حبیب الله صالحی و رضا وهدانی یاد کرد؛ روحشان شاد.

خوشبختانه امروز می‌توان گفت سبک شهنازی طی همه این سال‌ها بر موسیقی ایرانی تأثیرگذار بوده و، با وجود تمام فرازونشیب‌های موسیقی ایرانی در نیم قرن اخیر، ارزش و اهمیتش را تثبیت کرده است.

این کتاب به روش نت‌نویسی آموزشی و تحلیلی نوشته شده است؛ همان روشی که سال‌ها پیش برای نگارش ردیف میرزا عبدالله به کار بردم و شرح خصوصیات آن قبلاً رفته است. از لحاظ ترتیب و نظم گوشه‌ها و جملات و حالت‌ها و زمانبندی‌ها و انگشت‌گذاری‌ها و مضارب‌گذاری‌ها و بسیاری نکات ظریف در تزیینات و غیره، به‌طور اخص، از چهار منبع استفاده شده است: ۱. آموخته‌های خودم از آموزش مستقیم از استاد شهنازی ۲. نوار به‌جامانده از اجرای استاد از این ردیف ۳. نت‌نویسی حبیب‌الله صالحی ۴. نت‌نویسی فرهاد ارژنگی.

از زمان ورود روش نت‌نویسی غربی به ایران و استفاده از آن برای مکتوب کردن موسیقی ایرانی، مراحل مختلفی طی شده است تا پذیرفتن و درک این که نت‌نویسی و قواعد آن، قوانین آسمانی و ابدی نیستند، بلکه سیستمی برای نوشتن تفکرات موسیقایی و فنون نوازندگی و ... هستند — که البته در اینجا فرصت پرداختن به آن نیست. برای مثال، یکی از مواردی که در روش نت‌نویسی غربی^۱ برای تطبیق آن با موسیقی ایرانی به تعاریف جدید و متفاوتی نیاز داشت، مسئلهٔ ریتم بود که بخشی از آن، در روش نت‌نویسی آموزشی و تحلیلی در بخش‌های آوازی که با متر آزاد هستند، واحدهای زمانی به سیاق زبان و شعر فارسی، هجایی تعریف شده‌اند. در این خصوص در کتاب حاضر و کتاب‌های قبلی نگارنده توضیح داده شده است. ولی در اینجا می‌خواهم به آن دسته از دورهای ریتمی، اشاره کنم که با روش میزان‌بندی نوشته می‌شوند: یکی از موارد خیلی رایج دور کرشمه است که غالباً با میزان سه ضرب و مثلاً (در نت‌نویسی صالحی) $\frac{3}{8}$ نوشته شده است. با شناخت درست این ریتم مشاهده خواهیم کرد که وزن کرشمه از ترکیب دو جنس یتیمیک، یعنی دوتایی و سه‌تایی، ساخته شده است. درست است که این دو بخش هر یک از ۶ ضرب تشکیل شده، ولی برای آسانی از ۱ رکن سه‌تایی و بخش دوم از ۳ رکن دوتایی شکل گرفته است $(1, 2, 3 | 1, 2, 3) + (1, 2 | 1, 2 | 1, 2)$. ریتم‌هایی که از ترکیب میزان‌های $\frac{6}{8}$ و $\frac{3}{4}$ یا $\frac{6}{16}$ و $\frac{3}{8}$ شکل گرفته‌اند، در موسیقی ایرانی بسیار معمول‌اند و کاربرد فراوان در چهارمضرب‌ها و رنگ‌ها (علاو بر کرشمه‌ها) دارند. برای نوشتن این ریتم‌ها در روش‌های تا کنون متداول که از یک نوع میزان‌بندی استفاده می‌شود، یکی از مشکلاتی که پیش می‌آید این است که خط میزان در وسط کشش نت قرار می‌گیرد و آن را به دو قسمت تقسیم می‌کند و دو نیمه‌نت با خط اتحاد به هم وصل می‌شوند. این نوع نگارش در ضمن این که کاری زاید است و پیچیدگی بی‌دلیل به همراه دارد، به درک درست آرتیکولاسیون و آکسان‌ها و ضرب‌های قوی و ضعیف لطمه وارد می‌کند.^۲ در این کتاب برای کرشمه ضرورتی به میزان‌بندی دیدار ندارد و چهارمضرب‌ها علامت $\frac{6}{8}$ سر کلید قرار گرفته است، ولی در نگارش و اتصال پرچم‌نت‌ها، تقسیم‌بندی ترکیبی رعایت شده و به‌ضرورت، بعضی از خطوط میزان (موجود در قاعدهٔ نت‌نویسی) که ایجاد سنکوپ بی‌مورد می‌کنند به‌صورت نقطه‌چین ترسیم شده‌اند.

کوتاه سخن این که پژوهش حاضر متکی است بر آموخته‌های شخصی‌ام از شهنازی در دوران یادشده و همچنین نوارهایی که از اجرای خود استاد در سال ۱۳۵۶ برای ادارهٔ فرهنگ و هنر ضبط شده است. همچنین باید از دو نفر یاد کنم که در این پژوهش از کار آن‌ها استفاده کرده‌ام: نخست، شادروان حبیب‌الله صالحی. اگرچه ایشان به‌لحاظ قدرت و تکنیک نوازندگی برجسته نبود ولی از جهت دقت و حفظ مطالب آموزشی و صبر و حوصله در آموزش و نت‌نویسی آن‌چنان ممتاز بود که استاد شهنازی ایشان

۱. البته منظور تئوری مقدماتی موسیقی غربی است که در بدو آشنایی ایرانیان با موسیقی غربی در شعبهٔ موسیقی نظام دارالفنون، مدرسهٔ موسیقی وزیری، و خارج از آن تدریس می‌شد، و گرنه موسیقی غربی برای نوشتن تفکرات جدید موسیقایی، خصوصاً در دورهٔ مدرن، روش‌های متفاوتی را ابداع می‌کند و به کار می‌گیرد و از ابداع روش‌های جدید هم استقبال می‌کند.

۲. بین نت‌هایی که در دو میزان قسمت شده‌اند و با خط اتحاد به هم متصل می‌شوند در واقع هیچ سنکویی وجود ندارد و آکسان‌ها و ضرب‌های قوی، به‌شکلی که در مثال اول گفته شد، اگر با میزان‌بندی ترکیبی از دوتایی و سه‌تایی نوشته شوند به‌سادگی نوشته و خوانده و درک می‌شوند.

را دستیار و خلیفه کلاس قرار داده بود. زمانی که در هنرستان از استاد شهنازی درس می‌گرفتیم، آقای صالحی در کلاس مجاور تدریس می‌کرد. گاهی که استاد مطلبی را فراموش می‌کرد، شاگردان را به ایشان ارجاع می‌داد. اشراف و حضور ذهن ایشان چنان بود که در میانه تدریس به هنجروی دیگری در دستگاهی دیگر، درس را قطع و در لحظه آن قطعه را یادآوری می‌کرد. آقای صالحی دست‌نوشته‌ای از ردیف عالی داشت که سال‌ها بعد از فوت ایشان به واسطه فرزندانش در سال ۱۳۶۷ از سوی نشر کتیبه در تیراژ محدود به چاپ رسید. هنگامی که در سال ۱۳۷۰ به ایران بازگشتم، احساس کردم این ردیف به فراموشی سپرده شده است. از این رو، آن را با اتکا به همین نسخه به بسیاری از هنجریان پیشرفته تار و سه‌تار آموزش دادم که این دوره‌ها تاکنون نیز ادامه داشته است. پژوهش حاضر از لحاظ ترتیب و نظم مطالب، اتکای بیشتری به روایت مرحوم صالحی دارد.

همچنین باید از شخصی یاد کنم که دست‌نوشته‌هایش از کلاس شهنازی، در بیش از پنجاه و پنج سال پیش، اخیراً به دست ما رسیده است. از نخستین روزهای کلاس استاد شهنازی به یاد دارم استاد از جوانی نام می‌برد که نابغه‌ای در تار بوده و در عنوان جوانی (بیست و سه سالگی) به طرزی مشکوک در گذشته بود. استاد شهنازی او را بهترین شاگرد خود می‌دانست و هربار با دروغ و افسوس از او یاد می‌کرد. رها، از زندگی تا چندی پیش در تاریخ موسیقی ایران نامی نداشت و محو بود و افراد معدودی وی را می‌شناختند؛ اما اخیراً علاوه بر انتشار چند فیلم کوتاه از اجراهای او، دست‌نوشته‌هایش از ردیف کلاسیک و ردیف دوره عالی استاد شهنازی نیز به همت خواهر گرامی‌اش و از سوی انتشارات سوره مهر در سال ۱۳۹۴ به چاپ رسیده است. نسخه اخیر نیز از مراجع تطبیقی این پژوهش بوده است.

در کتاب پیش رو، ضمن تطبیق این منابع، مرجع ذکر شده، ردیف عالی را به روش نت‌نویسی آموزشی و تحلیلی خود نوشته‌ام. کتاب حاضر در وهله اول به کار تارنوازان می‌باشد، اما از آنجا که این ردیف سرشار از ایده‌های بکر موسیقایی است و از جهت ترکیب روح سستی و مدرن دارای بیان هنری و زیبایی‌های منحصر به فرد در موسیقی ایرانی است، برای عموم موسیقیدانان نیز قابل استفاده است.

از آنجا که استاد شهنازی در دوران جوانی و میانسالی بزرگترین نوازنده تار به حساب می‌آمده و ضمن اجرای کنسرت، صفحات متعددی به صورت تکنوازی و گروه‌نوازی از او به یادگار مانده است، علاوه بر چهارمضرب‌های روایت‌شده در ردیف عالی، ضربی‌هایی نیز به شکل پیش‌درآمد، تصنیف و رنگ ساخته که در کنسرت‌ها و صفحه‌ها ارائه داده است. این ضربی‌ها نیز بخشی از مطالب آموزشی ایشان را تشکیل می‌دادند که البته تحت عنوان ردیف عالی به حساب نمی‌آیند؛ هرچند در ضبط ردیف عالی در شروع هر دستگاه قطعاتی از این ساخته‌ها به عنوان پیش‌درآمد آمده است. از این ضربی‌ها چند نت‌نویسی به چاپ رسیده است که علاقه‌مندان می‌توانند به آنها مراجعه کنند.^۱

شایان ذکر است که در این کتاب، برای نشان‌دادن انواع مضرب ریز فقط از یک نوع علامت استفاده شده است. اما باید توجه داشت که در مکتب تارنوازی استاد شهنازی از انواع گوناگون مضرب ریز استفاده می‌شود که، به نظر نگارنده، مهارت پیدا کردن در این گونه‌ها، مرحله عالی فراگیری نوازندگی تار است که باید به صورت شفاهی یا با رجوع به ضبط‌های خود استاد شهنازی کسب شود.

در پایان از شاگرد عزیزم آقای جعفر صالحی که علاوه بر انجام خوش‌نویسی کامپیوتری نت‌ها در بازبینی و تطبیق نهایی دستیار من بودند و دوست گرامی‌ام آقای همایی، مدیر نشرنی، که کار چاپ کتاب را به عهده داشتند تشکر می‌کنم.

زمستان ۱۳۹۶

داریوش طلایی

۱. صالحی، حبیب‌الله. مجموعه پیش‌درآمد و رنگ، اثر استاد شهنازی، تهران، کتیبه، ۱۳۸۳.
طلایی، داریوش. ۲۳ قطعه (پیش‌درآمدها و رنگ‌های استاد علی اکبرخان شهنازی)، تهران، ماهور، ۱۳۸۱.